

HÜRRİYET KAVGASI

Yine kitapları, türküleri, bayraklarıyla geldiler,
dalga dalga aydınlık oldular,
yürüdüler karanlığın üstüne.
Meydanları zaptettiler yine.

Beyazıtta şehit düşen
silkinip kalktı kabrinden,
ve elinde bir güneş gibi taşıyıp yarasını
yıkta Şahmeranın mağarasını.

Daha gün o gün değil, derlenip dürülmesin bayraklar.
Dinleyin, duyduğunuz çakalların ulumasıdır.
Safları sıklaştırın çocuklar,
bu kavga faşizme karşı, bu kavga hürriyet kavgasıdır.

Nazım Hikmet

KOREDE ÖLEN BİR YEDEKSUBAYIN MENDERESE SÖYLEDİKLERİ

Gözlerinizin ikisi de yerinde, Adnan bey,
iki gözünüzle bakarsınız.
iki kurnaz
iki hayın,
ve zeytin yağlı iki gözünüzle
bakarsınız kürsüden Meclise kibirli kibirli
ve topraklarına çiftliklerinizin
ve çek defterinize.

Ellerinizin ikisi de yerinde, Adnan bey,
iki elinizle okşarsınız,
iki tombul,
iki ak,

vıcık vıcık terli iki elinizle
okşarsınız pomadalı saçlarınızı,
dövizlerinizi,
ve memelerini metreslerinizin.

İki bacağınızın ikisi de yerinde, Adnan bey,
iki bacağınız taşır geniş kalçalarınızı,
iki bacağınızla çıkarsınız huzuruna Eisenhowerin,
ve bütün kaygınız
iki bacağınızın arkadan birleştiği yeri
halkın tekmesinden korumaktır.

Benim gözlerimin ikisi de yok.
Benim ellerimin ikisi de yok.
Benim bacaklarımın ikisi de yok.
Ben yokum.

Beni, Üniversiteli yedek subayı,
Korede harcadınız, Adnan bey.

Ellerinizi itti beni ölüme,
vıcık vıcık terli, tombul elleriniz.

Gözleriniz şöyle bir baktı arkamdan,
ve ben al kan içinde ölürken
çığlığımı duymamanız için
kaçırdı sizi bacaklarınız arabanıza bindirip

Ama ben peşinizdeyim, Adnan bey,
ölüler otomobilden hızlı gider,
kör gözlerim,
kopuk ellerim,

kesik bacaklarımla peşinizdeyim.

Diyetimi istiyorum, Adnan bey,
göze göz,
ele el,
bacağa bacak,
diyetimi istiyorum,
alacağım da.

Nazım Hikmet